

andre vor tidligere Stilling til Sagen. Forrige Gang nævne den ærede Minister en enkelt Grund, men den havde ikke nogen Indflydelse paa Thinget, og idag har jeg ikke hørt nogen anden Grund. Jeg forstaaer heller ikke den ærede Ministers Modstand imod Forslaget. Jeg kunde forstaae det, saalænge Loven havde den Skikkelse, at det var et ubetinget Netskrav, der indbrømedes de paagjældende Menigheder, men dette er nu ikke længere Tilfældet. Nu har Ministeren jo faaet Stadsfæstelsesret; han kan altsaa vrage imellem de Mænd, der blive indstillede til ham fra Menigheden, og han har jo selv sagt, at han vilde gaae saavidt, at han ikke blot vilde tage Hensyn til de Paagjældendes Vandel, men ogsaa til deres Lære, men hvorvidt Læren er i Overensstemmelse med Kirkens Bekjendelsesfrister, har der altid og vil der altid kunne disputeres meget om, for og imod. Naar den ærede Minister har forbeholdt sig en saadan Frihed som den, der blev indbrømt ham ved 2den Behandling, kan jeg ikke see, hvad Betænkelighed han kan have ved det Forslag, der er stillet af os, og hvis Tanke tidligere er vedtaget. Det gaaer jo blot ud paa at stille ham friere, saa at han kan give Loven Anvendelse paa saadanne Steder, hvor han finder, at der er en særegen Trang tilstede, uden at der dog høves nogen tjenstledig Præst til at fylde sigjøre den. Det er den samme Anstuelse, der gjør, at jeg med Hensyn til det første Wændingsforslag heller ikke har noget Videre derimod; jeg kan i Grunden stemme baade for og imod det; jeg tillægger det ikke nogen stor Betydning; men, da det nu er overladt til Ministeren selv at stadfæste Valget, og de Betingelser, som vi fra Begyndelsen af stillede, derved have tabt deres Betydning som Vættghjælfesmidler, og kun ere blevne hæmmende Baand for selve Ministeren, maae vi vel helst ønske dem borte. Med Hensyn til den ærede Ordfører maa jeg dog tillade mig nogle Bemærkninger. Han sagde, der havde fundet Genstemmighed Sted i Udvalget indtil de allerfæneste Stadier. Noget Vignende fremkom ogsaa under Sagens forrige Behandling, men jeg havde da ikke Leilighed til at imødegaae det, og jeg skulde heller ikke have omtalt det idag, naar det ikke paany var draget frem.

Det er altid ubehageligt at gaae ind paa, hvad der foregaaer i et Udvalg; men jeg maa dog sige, at Fremstillingen ikke var correct. Der var fra Begyndelsen Enighed i Udvalget; men fra det Øieblik, der kom Forslag frem om en negativ Betingelse, kom der Uenighed, en Uenighed, som der dog var Udset til kunde blive til Enighed; Forslaget kom imidlertid ikke til at ligge for i en endelig Skikkelse, og der kom ingen Afgjørelse, da det afløstes der af Forslaget om den kongelige Stadsfæstelse, hvorved Udsetten til Enighed brast. Da den ærede Ordfører kom ind paa vort Forslag, fandt han først, at der var en Uregelmæssighed i den Maade, hvorpaa det var affattet. Jeg troer imidlertid, at naar man læser den hele Sætning — og det er jo kun een Sætning — vil denne Uregelmæssighed bortfalde. Naar man læser en Deel af den uden at see, hvad der følger efter, kan der maaskee nok være Uregelmæssighed, men, læser man det Hele, er der ingen. Den ærede Ordfører fandt fremdeles, at det var urigtigt her i Loven at ville staae noget Saadant fast som dette, at man kunde ordinere theologiske Candidater, uden at de vare kaldede til et bestemt Embede. Jeg seer ikke rettere, end at der netop ved en Lov som denne, der jo gaaer ud paa at bringe et tilsvarende nyt Menigheds Forhold tilveie, vilde være god Mening i ogsaa at tage Beslutning angaaende Ordination af theologiske Candidater; men forøvrigt er her jo slet ikke Tale om en saadan absolut Ordination som den, der i tidligere Aar har været paa Bane; thi her bliver en Mand netop ordineret til et bestemt Embede i en bestemt Menighed, og der er ikke Tale om, at de skulde være, hvad man kalder Reisepræster. Nei, de have en bestemt Menighed, inden de blive ordinerede, og det er Betingelsen for, at de kunne blive ordinerede. Endelig ankede den ærede Ordfører over, at der ikke var nogen Bestemmelse om, at en saadan Frimenigheds Præst skulde holde sig den foreskrevne Lære efterrettelig. Jeg kan dog ikke see Andet, end at, naar der i Forslaget staaer, at de skulle være Folketirkens Løve og Forfrister lydige, der saa ogsaa deri ligger, at de skulle følge den Lære, som Folketirken har. Dens Lære er nemlig staaet fast i danske Lov, og der er der